

கவிதைத் தொம்பு 1.

புத்தெழில் பிறக்கட்டுப்

ஆசிரியர்கள்:

கவிஞர் செ. விவானந்ததேவன்
கவிஞர் 'திமிலீக்கண்ணன்'

வெளியீடு:

கி. யூ. கி. எஃ. டெ. க. ட.
தமிழர் கலாச்சார யள்ளம்
மட்டக்களப்பு. இலங்கை.
விலை சதம் -/50

கவிதை யாக்கம்: கவிஞர் செ. சிவானந்ததேவன்

புத்தெழில் பிறக்கட்டும்....!

1. அங்பது தழைக்கட்டும் எம்ஆகங்களிலே - வளர் அருளது கிளைக்கட்டும் எம்முகங்களிலே! பண்பது மலரட்டும் எம்பணியினிலே - பாசப் பயிரது வளரட்டும் எம்அணியினிலே!
2. சத்தியம் நிலவட்டும் நம்புத்தியிலே - உயர் சமரசம் உலவட்டும் எம்மத்தியிலே! வித்தகம் விளக்கட்டும் எம்பேச்சினிலே - ஒனிர் வீரியம் துலங்கட்டும் எம்முச்சினிலே!
3. ஒற்றுமை ஒளிரட்டும் இவ்வுலகினிலே - எங்கள் ஒழுக்காயும் மினிரட்டும் வான்நிலவினிலே பற்றுகள் நீங்கட்டும் இப்பாரினிலே - வாழும் பக்குவம் ஓங்கட்டும் எம்நேர்மையிலே!
4. இப்பங்கள் விரியட்டும் இச்செகத்தினிலே - மக்கள் இளநலை பூரியட்டும் அச்சக்கத்தினிலே! துண்பங்கள் கருகட்டும் மனச்சிரிப்பினிலே - வெறும் துயரங்கள் உருகட்டும் கனல்நெருப்பினிலே!
5. முத்தமிழ் முழங்கட்டும் மும்முரசினிலே - யாழும் முறையுடன் விளங்கட்டும் எம்மரசினிலே! தத்துவம் சிறகட்டும் நம்மட்டினிலே - எங்கும் புத்தெழில் பிறக்கட்டும் எம் நாட்டினிலே!

உயர்வு காண்க!

1. மாதம் பத்து கமந்து பெற்ற மாதா கூறும் கருத்தை வாதமின்றி கேட்டு வாழ்வில் வளர்ச்சி காண்க மகனே!
2. வேதம்கூறும் வழியில் நின்று விடிவு காண்பாய் மகனே! நாதம்போன்ற பெரியோர் வாக்கை நம்பி வாழ்வாய் மகனே!
3. இஸ்ஸல் வந்தபோதும் வாழ்வில் இடர்கள் நேர்ந்த போதும் உண்ணம்பொன்றே உயர்வென் நென்னவி உலகில் வாழ்க மகனே!

4. இன்பமென்றும் துன்ப மென்றும்
இரண்டு முன்டு வாழ்வில்!
துன்பமின்றி என்றும் வாழுத்
தூய்கை வேண்டும் நெஞ்சில்!
5. கடமைத்தனைக் கண்ணின் மேலாய்
கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்!
மடமை நீங்கி அறிஞனுய்நீ
வாழ வேண்டும் புவியின்!
6. அன்பு என்னும் ஆயுதத்தால்
அகில முற்றும் வெல்வாய்!
பண்புகுஞ்சு நெறியில் வாழ்ந்து
பாரில் உயர்வு காண்பாய்!
7. அன்னைவாக்கு தெய்வ வாக்கு!
அமுத வாக்கு மகனே!
மண்ணாகத்தில் அவள்போல் வேறு
வாழும் தெய்வம் இல்லை!

வினவுகின்றேன்.....!

1. காலையிலே எழந்துகடன் முடித்து விட்டு,
சுடித்தனிலே “நாரீக்” உடை உடுத்துச்
சாலையிலே மாலைவரை: நின்னைப் போன்றே
நிந்தையற்ற நண்பருடன் சுற்றி விட்டு,
வேளையிலே, வந்துநிதம் வயிறு கொள்ள,
வளிமையற்ற பெற்றேரை வருத்தி யுண்ணும்
காலையரே; உப்புமொன்று வினவு கிண்றேன்
கண்விழித்துப் படித்ததெலா மிதற்குத் தாலே?
2. பட்டினியாற் பெற்றேர்கள் விட்டில் வாட,
“பஸ்” ஏறிப் படிக்கவென் சென்றே; நீயும்
பெட்டையரின் பின்னாலே சுற்று கிண்ணுய்!
பொறுமையற்ற அவஞ்சிரேர் கோபம் மீறி
நட்டநடு வீதிதனில் வைது; மேலும்
நெந்துவிடப் புடைக்கின்றூர்! ஐயோ! உன்னைத்
திட்டமிட்டுப் பெற்றேர்கள் வளர்த்த தெல்லாம்
தெருவினிலே உதைவாங்கித் திரிய வோடா?
3. தாவணியின் நிறமொன்று கண்ணிற் பட்டால்
தலமென்றும் தறையென்றும் பார்க்கின் நீரா?/
நாவார வசைசொல்லிச் சரசமி பண்ணி
நங்கையரைப் பார்த்துப்பல் இழித்துக் கொண்டு
காவாலித் தனம்செய்யும் காளை உன்னில்
காடுதனில் வாழ்கின்ற விலங்கு மேலாம்!
தேவாரப் புகழ்பெற்ற தமிழா நீயும்
செந்தமிழர் குலப்பண்பைக் கெடுப்ப தேங்கு:

புலிமை வாழ்க ...!

(அறிமுகம்)

தமிழர்க்கோர் பண்பாடு கலீச்செழிப்பு

தழைத்தோங்கி யிருந்ததொரு காலம் அந்தத்
தமிழ்ச்செங்கோல் தலையோங்கி நின்றகாலம்

தனையிழந்து அந்தியரின் தயவில்வாழ்ந்து
தமிழ்ப்பன்றை விலைபேசி விற்றுவிட்டுத்

தரம்கெட்ட பண்பாட்டைத் தலைமேற்கொண்டு
தமிழரென வாழ்கின்றேம் அடிமைவாழ்வைச்

சலிப்பின்றி நுகர்கின்றேம் சரியா? தப்பா?

சரியென்போர் காலத்தின் ஒட்டத்தோடு

தமிழ்க்குலமும் முன்னேற வேண்டுமென்பார்
எரிகின்ற நெருப்பாலே உணவைஆக்கல்

இழுக்கில்லை என்கின்றார் எமதுபண்பே
பெரிதென்று வேதாந்தம் பேசிநின்றால்

பின்தங்கி விடுவோம்நாம் என்பார் இந்த
மரியாதை தெரிந்தவரை நாம்தொடர்ந்து

வாழ்வைமத்தால் பண்பாடு மலர்ந்திடாதா?

தப்பென்று சாற்றுபவர் தமிழர்பண்பு

தரங்கெட்டு விட்டதென்று பொருமுகின்றார்
இப்பிறப்பில் இப்படித்தான் வாழ்தல்பண்பென்று

இடித்துரைக்க முயல்கின்றார் இவர்களுள்ளே
எப்படியோ இளங்கவினார் இருவர் இன்று

இதோடருபா மலர்க்கவடி எமக்களித்தார்
செப்புகின்றார் தமிழ்ப்பண்பு எதுளன்றிங்கே

செவிகொடுத்துக் கேட்டதன்பின் தீர்ப்புச்சொல்வீர்

சிவானந்த தேவனெனு திமிலூக்கண்ணன்

தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகளின் சிறப்பைஇங்கு
அவாழுந்தப் புகழ்ந்திடுதல் அழகேபில்லை

அதனாலே நீங்களினத் அறிதல்வேண்டும்
தகாதவற்றைக் கண்டுகொதித் தெழுந்துசாடல்

தமிழ்ப்புலவர் தனிப்பண்பு உணர்ச்சிபொங்கல்
புகாநின்று நல்லன்கொண் டல்லநீக்கவி

புனிதகடன் உங்களுக்கு புல்வைவாழ்க.

கவிஞர், திமிலைத்துயிலன் பி. ஏ.

திமிலதீவு,
மட்டக்களப்பு.

வெளியிட்டுக்கொண்டு

அன்னியரின் ஆட்சிவெறியால் அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டுவிட்ட நமது தமிழ்ச் சமுதாயத்தில், தமிழின் சிறப்பும், தனித் துவமும் சீர்குலைக்கப்பட்டுவிட்டது. தமிழர் மாண்பிழுந்து, மாணமிழுந்து, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றை மறந்து வருகின்றனர். இந்த இழி நிலையை நீக்கிப் பண்டைத் தமிழர் பெருமைக்கு இழுக்கு வராதவகையில் இன்றைய தமிழரை வழித்திருப்ப வேண்டியகட்டமை எம்மைச் சராந்துள்ளது.

எனவே, துடிப்புமிக்க இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி, “கிழக்கிலங்கை தமிழர் கலாச்சார மன்ற” தைத் திறுவினோம். மன்றத்தின் கண்ணி மூயற் சியாக எடுக்கும், “தமிழர் கலாச்சார விழா” வில் மன்றக் கவிஞர்களின் “கவிதைத் தொகுப்பு” ஒன்றை வெளியிட வேண்டுமென்று, நிருவாக சபை தீர்மானித்தது. குறுகிய காலத்துள் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவது இயலாத காரியம்; ஆகையால், கவிஞர் திமிஸைக்கண்ணன், கவிஞர் செ. சிவானந்ததேவன் ஆகிய இருவரிடமும் தரமான கவிதைகளைத் தந்துதவுமாறு வேண்டினோம். கவிஞர்கள் மன்றத்தின் நேர்க்கம், குறிக் கோள், சமுதாயச் சீர்கேடு ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்தும் கவிதைகள் சில வற்றைத் தந்துதனினர். எமது மன்றத்தின் பொருளாளரும் ராஜன் அச்சக உரிமையாளருமான், தோழர் சி. கெ. அன்பழகன் அவர்கள் மூன்றே மூன்று தினத்துள் படாத பாடுபட்டு இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பை அச்சிட்டு உதவினார். அன்னியரின் சேவையுணர்ச்சியும், துரிதமுயற்சியும் பாராட்டிற்குரியது. அன்னாருக்கு எமது உளம் கனிந்த நன்றியைக் கூறுகிறோம். இச் சிறிய தொகுப்பு உருவாக உதவிய கவிஞர்களுக்கு எமது மன்றம் நன்றி கூறத் தேவையில்லை. ஏனெனில் கவிஞர்கள் பலன் கருதாது பளிபுரிய வேண்டியவர்களே!

அடுத்து, கிழக்கிலங்கையின் முன்னோடிக் கவிஞர்களில் ஒருவரான திமிஸைத்துமிலன் அவர்களிடம் ஒர் அறிமுகப்பா தரும்படி வேண்டியவுடனே பிரதியைப் படித்து பார்த்துவிட்டுத் தாமதிக்காது நாலு செய்யுட்களையாத்துக் கூறாதார். எனவே, அன்னாருக்கு நல்லி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். மேறும் மனம் கோணது இரவு பகலாக உழைத்த அச்சகத் தொழிலாள தோழர்களுக்கு பாராட்டும், நன்றியும் உரியது. வெகு துரிதமாக இத் தொகுப்பை வெளியிட நேர்ந்ததால் ஒரு சில எழுத்துப் பிழை அச்சப் பிழைகள் நேர்ந்திருக்கலாம். அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது, கற்றறிந்த சான்றேரும், வாசக அங்பர்களும் எமது நோக்கம், மூயற்சி, ஆக்கங்களுக்கு ஆதரவு நல்கி தோணோடுதோள் சேர்ந்து உதவுமாறு பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

-::: வணக்கம் :::-

இவ்வண்ணம்,

வெளியிட்டுக் கூடு.

கிழக்கிலங்கை தமிழர் கலாச்சார மன்றம்,
மட்டக் களப்பு.

அறைப்பு

பண்பினைப் பேணிட வாரீர் - தமிட்
பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

அண்பினை நல்வதோர் ஆயுத மாக்கி - இந்த
அகிலம் யாவையும் ஓரர் சாக்கி

இன்பினை தங்கள்தம் இதயத்தில் தாங்கி - தீய
இன்னல், வறுமை, ஏழுமை நீங்கி - என்றும்

இதமுடன் வாழ்ந்தவர் எம்மவர் - அன்னேர்

பண்பினைப் பேணிட வாரீர் - தமிட்

பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

நீதியும் நேர்மையும் நெஞ்சினி வேற்றி - கெட்ட
நீசுச் செயல்களை நேர்நின்று தாற்றி
சாதிகள் பேதங்கள் குரோதங்களின்றி - மொழி
தமிழெனில் யாவரும் தமிழரென் கிருஞ்சி - பெருந்
தகையென வாழ்ந்தவர் எம்மவர் - அன்னேர்

பண்பினைப் பேணிட வாரீர் - தமிட்

பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

இடுக்கண் ஆயிரம் எழுந்து வந்தாலும் - நெஞ்சில்
இருந்து அரித்து இன்னல் தந்தாலும்
நடுக்கம் கொள்வது நன்றல தென்று - உயர்
நல்வழி எவ்வழி அவ்வழி நின்று - பாரில்
நவமுடன் வாழ்ந்தவர் எம்மவர் - அன்னேர்

பண்பினைப் பேணிட வாரீர் - தமிட்

பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

பகைவன் ஆயினும் பதியினுக்கு) அழைத்து - அஸ்புப்
பரிவுடன் பேசியே இன்பம் விழைத்து
வகையில் பற்பல பண்டங்கள் பண்ணி
வந்தவர் உணடி வாழ்ந்திட நன்னி - பல
வளமுடன் வாழ்ந்தவர் எம்மவர் - அன்னேர்
பண்பினைப் பேணிட வாரீர் - தமிட்
பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

அறிஞர் நூற்களை அருளுடன் உண்ணி - நல்ல
உறங்கள் யாவையும் அளவின்றிப் பின்னி
வறிஞர் நெஞ்சமும் மகிழ்வுற வெண்ணி - கலை
வளம் மலிந்தநல் லிலக்கியம் பண்ணி - மன
மகிழ்வில் வாழ்ந்தவர் எம்மவர் - அன்னேர்
பண்பினைப் பேணிட வாரீர் - தமிட்
பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

காதலை வீரத்தை கருணையை யென்றும் - இங்கு
காத்தலே தங்கள்தம் கடனென நின்று
சாதலை ஏற்கினும் தளர்வு கொள்ளாது - வெறும்
தனவுவம், தானெனும் தஸ்யை யில்லாது - உயர்
தரமுடன் வாழ்ந்தவர் எம்மவர் - அன்னேர்
பண்பினைப் பேணிட வாரி - தமிழ்
பண்பினைப் பேணிட வாரீர்!

தமிழன் நான் கேட்கின்றேன்

தமிழன்நான் என்கின்றாய்! - தடியா, உன்னை
தமிழன்நான் கேட்கின்றேன் - தமிழன் நீயா?
காளகம்போற் கலைமடியாற் கூடாரம் கட்டி
காதினி இற்க கஞ்சத்தினி இறும் கடிவாளம் பூட்டி.
வாங்ரம்போல் முகமெல்லாம் வளர்ந்த முடியோடு
வாலின்றி வருகின்ற வனவிலங்கே - நீயும்
தமிழன்நான் என்கின்றாய்! - தடியா உன்னை
தமிழன்நான் கேட்கின்றேன்! தமிழன் நீயா?

ஆமணக்கு எண்ணெயினை அங்கமெலா மூற்றி
அதன்றுலம் "களிசானை" அரையினிலே ஏற்றி
மாமணத்தால் நினி இறும் பினைமணத்தை மாற்றி
மந்தையென கெந்திவரும் மடப்பயலே - நீயும்
தமிழன்நான் என்கின்றாய் - தடியா உன்னை
தமிழன்நான் கேட்கின்றேன் - தமிழன் நீயா?
கணகளிலே கறுப்புநிறக் கண்ணுடி மாட்டி
கான்பவர் கள் நெஞ்சினிலே பீதியினை மூட்டி
பணகளிலே கண்கேட்ட "பொய்" பிசையி ஞேகு
பண்பின்றிப் பவளிவரும் படுபாலி - நீயும்

தமிழன்நான் என்கின்றாய் - தடியா உன்னை
தமிழன்நான் கேட்கின்றேன் - தமிழன் நீயா?
கற்றவனுய் மற்றேருக்குக் காட்ட நினைந்து
"கர்புர்" ரென் ரேதேதோ கணத்க் குளைந்து
மற்றவளை மடையென்ன மனதிற்குள் என்னி
மதிகெட்டுத் திரிகின்ற மடப்பயலே - நீயும்

தமிழன்நான் என்கின்றாய் - தடியா உன்னை
தமிழன்நான் கேட்கின்றேன் - தமிழன் நீயா?

பாலத்துக் கம்பியிலோர் பந்தியிலே குந்தி
பாவையரைப் பார்த்துப்பற் பலமொழிகள் கிந்தி
காலத்தால் முத்ததமிட் பண்பாட்டைக் கொல்லும்
காட்டிலுறை கொடுவிலங்கே காடையனே! - நீயும்
தமிழன்நான் என்கிறுயே - தடியா உன்னை
தமிழன்நான் கேட்கின்றேன் - தமிழன் நீயா?

அன்புள்ள தங்கைக்கு....!

1. என்னன்புச் சோதரியே கன்னற் சாரே
 எழிமூழுகும் பெண்களியே இதய வாழ்வே!
 மென்னிதயம் தனிறப்படிந்த வேட்கை யாவும்
 மேன்மையுடன் நழுவாமல் ஒருங்கு சேர்ந்த
 நின்களிய செந்தமிழின் அஞ்சல் பெற்றேன்!
 நெஞ்சுச்ததின் உணர்வுகளை நெகிழ் விட்டு
 என்னிதயம் திறந்துபதில் இயம்பு கிண்றேன்
 ஏதேனும் குறையிருப்பின் என்னைக் கேளு!
2. அன்னைத்தான் முறையுடன்க்கு, அமைந்த போதும்
 அன்னைத்தரும் பரிவோடும் அன்பி ஒன்றும்
 கன்றுக்குள் மனிதொன்று காத்தேன் உண்ணே!
 கன்னியெனும் படியேறிக் கனிந்தும் விட்டாய்!
 பெண்ணுன்றன் விருப்புக்கு மறுபுபுச் சொல்லி
 பேசுதயிவன் எதிர்வார் தகை பகன்ற துண்டா?
 வென்னிலவே! நீவிழைந்து வரைந்த அஞ்சல்
 வெந்தபுன்னில் வேலாக வெதுப்பிற் ரெண்ணே!
3. உதட்டினிலே வடுவுடையோர் ஓயில் இழந்தோர்
 ஒவ்வாத கவர்ச்சியிலே உள்ளங் கொண்டோர்
 பதக்கடைபோல் தெருவினிலே பவனி செல்லும்
 பாவையர்கள் பெருமைக்காய் ஏற்றிப் போற்றும்
 சதத்திற்கும் மதிப்பற்ற உதட்டுச் சாயம்
 தமிட்டென்னே நீவிரும்பிக் கேட்டல் நன்றே?
 குதப்பிவிட்ட வெற்றிலையின் சாற்றைப் போன்றே
 குவளையிதழ் பெற்றவளே நினக்கேன் சாயம்?
4. என்றநூடன் கலைப்படிலும் “எலிசபெத்” போல்
 எடுப்பாக யினியனிய எனக்கு மாதை
 என்றுமடல் வரைந்தனையே எனது தங்காய்
 இதையிம்பால் ஏற்றனுக்கு வெட்க மில்லை?
 தன்றுயுள் நினைவுலையுள் நீந்திப் பாரு
 நந்தமிழர் குஸ்பெருமை நலிந்தா போச்சு?
 இன்றலர்ந்த கமலமென இளமை சொட்டும்
 ஏந்திழையே நினக்கெதற்கு இந்த (ஸ்கே(ர்ட்)டு)
5. பாங்கியெலாம் சைக்கிள்விடப் பழகிக் கொண்டார்
 பள்ளியிலே நான்ஒன்றே விதி விளக்கு
 தேங்கிநிற்கும் குட்டையேன் செப்பி யென்னை
 சேர்ந்தொன்றும் கேளிபல் செய்கின் ரூர்கள்
 தாங்களோரு பைசிக்கிள் தயவாய் வாங்கித்
 தந்திடுக வெனவேன்டிப் பனுவல் செய்த
 மாங்கனியே மற்றவர்போய் சேற்றுள் வீழ்ந்தால்
 மட்டையர்கள்போல் நாமும்போய் மூழ்க வாடுமா?

6. இடையொடிய “வினி”க்குளை இறுக்கிக் கட்டி
எடுப்பாக சைக்கிளை இயக்கும் போது
தனையின்றி வக்களைகள் பேசிக் கொண்டு
தன்பாட்டில் தெருவளக்கும் காளைக் கூட்டம்
இணைநடுவில் கால்சறூக்கி வீழ்ந்து விட்டால்
எக்காள மிட்டுநகும் உண்ணைப் பார்த்து!
குஸடுகொண்டா மாண்த்தை மறைத்துக் கொள்வாயிர
குலமக்கேள நினக்கெதற்கு சைக்கி னோட்டம்!
7. மரமிற்றுப் போனதுபோல் உணர்க்கி விற்று
மதியிழந்த மங்கையர்போல் வாழ்ந்தி டாமல்
தரமற்ற வேட்கைகளைத் தணித்துக் கொண்டு
தரமான கருத்துகளைத் தாங்கி யேற்று
உரமுற்ற நெஞ்சோடும் உண்மை யோடும்
உண்ணதமாம் செந்தமிழர் பண்டி ஞேடும்
திறமான வாழ்வொன்று வாழ்ந்து காட்டி
திக்கற்ற தங்கையர்க்குத் தீபம் காட்டு!

தமிழழகி

1. அண்ணத்தில் நடையழகி! அழகான இடையழகி!
அமைதியிலும் நிறைவான அறிவினிலும் அவளழகி!
வண்ணத்தின் மொழியழகி! வனப்பான விழியழகி!
வளமோடு இசைகின்ற வார்த்தையிலும் அவளழகி!
கண்ணத்தின் கவினழகி! களிவான உடலழகி!
கடமையிலும் குறைவில்லா கருணையிலும் அவளழகி!
எண்ணத்தின் இயலழகி! இதயத்தின் உயிரழகி!
எல்லோர்க்கும் இவளழகி! என்மனைவி தமிழழகி!
2. முத்தில் இழைத்த முறையான பல்லழகி!
மொட்டுக் குலையாத மோன முலையழகி!
கத்தும் குயிலின் களிவான குரலழகி!
களிப்பில் குதிக்கின்ற காள மயிலழகி!
கொத்தும் கிளியின் கொவ்வை இதழழகி!
கோணற் பிறையின் குளிந்த நுதலழகி!
பத்தும் எட்டும் படர்ந்த வயதழகி!
பண்பில் முதிர்ந்த பண்டைத் தமிழழகி!
3. பொங்கிவரும் கடவினைப்போல் போதைத்தரும் உணர்வழகி!
பொருமிவரும் கார்முகிலின் பொவிவான குழலழகி!
தொங்கிவிழும் மலையருவி தொடுத்துவரும் இன்னிசைபோல்
துலக்கமறு சிந்தனைகள் தோற்றுவிக்கும் கவியழகி!
மங்கிமங்கிக் கண்சிமிட்டும் வான்துதுக் தாரசைபோல்
மனதினிலே புதியவொளி வார்க்கின்ற பேரழகி!
எங்குமொளி மாந்துகின்ற இரவிசெயன் இப்புவிபில்
எல்லோர்க்கும் இவளழகி! என்மனைவி தமிழழகி!

கவிதையாக்கம்:

கவிஞர் - திமிலக்கண்ணன்

ஓடுக்கம்

பல்லவி

ஓமுக்கம் கேட்டின் ஊரிற்பறப்பு வோதை
இழித்து அழிக்க வருவாய் - சிவனே

அனுபல்லவி

அமுக்கா நவாவெகுளி யால்திமையே செய்து
அதர்மம் புநிவோ ரீருக்க ஸகாது ஆகாது

சரணங்கள்

நீதிநிலைக்க நிறைகாத்து மாதர் அறம்
ஒதித்துதிக்க ஓமுக்கம்நற் பண் போங்க,
வேதியரா யுலகோர் வெண்டா தனவிலக்க
ஆதிப்பரம் பொருளே அருள்தக்கு காப்பாற்றி
ஓமுக்க....

அன்பு நற்பன்பு அறமுலகில் செழிக்க
இன்பம் நிலைக்க இல்லறம் மேலோங்க
துன்பம் தொலைய தொல்லையெலர் மகல
என்போன்ற தூயோற்கு இன்னல்தராது இன்றே
ஓமுக்க....

கலை குலாச்சாரம் கல்வி செழித்தோங்க,
கலை மகனின் கலையும் திருமகனின் திருவும்
நிலை நிற்கநாட்டில் நீதி வளர்ந்தோங்க
வலை யினால்மால் காத்தவயிரவா இப்போதே
ஓமுக்க....

பன்போடு வாழ அருள் தா...!

பல்லவி

பன்போடு வாழ அருள்தா! சிவனே - படு
பாவிகள் ஊழ்கின்ற உலகத்தில் என்றென்றும்
பன்போடு....

அனுபல்லவி

கண்காட்டி மணகாட்டி விண்காட்டி பெண்காட்டி
கர்வம் யிருந்த கலியுகத்தில் நல்ல
பன்போடு....

சரணங்கள்

உண்மையும் அன்பும் ஒழுக்கமும் சிர்கெட்டு
உடன்பிறந்து கொல்லும் வியாதிபோ வாச்சது,
பெண்மையும் ஆண்மையும் தெரியாது போச்கது,
பெருமைக்கும் உரிமைக்கும் மதிப்பின்றி வாழாநற்...
பண்போடு....

உண்மையோர் எட்டி வினையாக்க யுலகத்தில்
ஒழுக்கத்தைக் கெடுப்பதோர் ஒழுக்கமாய் போச்கது
கன்கெட்டு காதற்று வாய்மூடி வாழ்கின்ற
வியுக காலத்தில் அதர்மம் மேலோங்குது
பண்போடு....

அருளாளர் வாழ்வைப் பொருளாளர் கெடுக்கின்றூர்
அரசாங்க அதிகாரர் சட்டத்தை அழிக்கின்றூர்,
மருந்தொண்ட காதகர் மானத்தைக் கெடுக்கின்றூர்
மதிப்புக்கும் குதிப்புக்கும் மாலையிடாத் தமிழ்ப்...
பண்போடு....

வேலியே பயிரை மேய்கின்ற கலிகாலம்
வேசியர் கூட்டத்தை பெருக்கிடும் கெடுகாலம்
தாலிக்கும் மதிப்பில்லை வேலிக்கும் மதிப்பில்லை
தாண்டவக் கோண சரசமாடாது நற்...
பண்போடு....

வயிற்றுக்கும் வாய்க்கும் தடைபோடுது சட்டம்
வம்பரைப் பெருக்க வைக்கிதுஇள வட்டம்
பயிராகி வளர்கெட்ட பண்பைநா மழிக்கோணும்
பரம்பொருளே! உமாபதியே நற் செந்தமிழ்ப்...
பண்போடு....

சிற்திருந்திய சமுதாயம்

ஒமெனும் தாரகத்தில் ஒலிபிறந்தது - அந்த
ஓமினுள்ளோர் தத்தவமும் உருவெடுத்தது
தேமதுரத் தமிழினிலை இசைபிறந்தது - அந்தத்
தேவமொழிக் காதியில்லை அந்தமுமில்லை!
நாமநமது தமிழ்கமிழமன் ரேதுவோர்பலர் - நம்
நல்லதமிய மிலக்கணத்தைக் கற்றவர் சிலர்
பாமமழை பொழிந்துமேடை ஏறுவோர் பலர் - அந்தப்
பாநெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவர் சிலர்!
நாமுமின்று செத்தவர்போல் நடந்துசெல்கிறோம் - இங்கு
நம்மைப்பார்த்துப் பழித்திழித்துச் செல்கிறீர் பவர்
காழுற்றுக் கற்பழித்துக் கலக்கிறீர் பவர் - இந்தக்
காழுகர் திருந்தநீசே காட்டுவோரேவர்?
வள்ளுவர்சொல் நீதிமுறை முற்றுமுளர்ந்தால் - திரு
வள்ளுவர்போல் வாழ்வதற்கு நாமும் துணிந்தால்
தெள்ளுதமிழ்ப் பண்பு, அன்பு, நீதி தெரியும் - சிர
திருந்திய சமுதாய மொன்று அமையும்!

புகழ் நாட்டுவாய்...!

அன்பை வளர்த்துநல் கருளாக்குவாய் - கெட்ட
அகந்தையைச் செருக்கினை விரைந்தோட்டுவாய்
உண்பால் நற்பண்பைநி உருவாக்குவாய் - உயர்
உள்ளூமையை இறைவனைக் கேற போற்றுவாய்

சான்றேரை ஏமாற்றிப் பழி சேர்ப்பதும் - தீய
சந்ததியை உருவாக்க வழி வகுப்பதும்
நானென்ற ஆணவும் நீ கொள்வதும் - என்றும்
நவம்சேர்க்குமோ வாழ்வை வள மாக்குமோ?

அன்பை....

நட்புக்கோர் இலக்கண மாய் வாழுவாய் - கெய்
நன்றியை மறவாது காப் பாற்றுவாய்
உட்பகை ஆறையும் புறத் தோட்டுவாய் - மன
உறுதியை நீதியை நிலைநாட்டுவாய்

அன்பை....

தினமென்னும் திழுட்டிப் பகை கொள்வதும் - சினத்
தீயிலே நீ வீழ்ந்து நிதம் மாழ்வதும்
வனவிலங்கின் பன்றைப் பைக் கொள்வதும் - நல்வ
வாழ்வாகுமோ மனித வாழ்வாகுமோ?

அன்பை....

இனியதல் வின்சொல்லை நிதம் பேசவாய் - கெட்ட
இன்னத் சொல்சொல்ல நீ அஞ்சவாய்
புனிதமாய் இல் வாழ்வு நீ வாழுவாய் - இரு
பாலார்க்கும் பொது கற்பு கைக்கொள்ளுவாய்

அன்பை....

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் உயர்வுட்டுவாய் - அறி
வுடையமக்குத் தலைதாழ்த்தி மதிப் பூட்டுவாய்,
விழிலுக்கு நீர் பாச்சி நீ மாய்வதோ - உன்
விவேகமும் ஞானமும் பறியோவதோ?

அன்பை....

அறிவிலே செறிவுற்று அயர் வற்றுவாழ் - உள்
அன்பாலே உலகத்தில் நல்லாட்சி செய்
குறிக்கோ னொன்றினை நோக்கிச் சலியாதுமை - ஸுடக்
கொள்கைகளை விட்டுப் புது மையைச்செய்

வாக்கிலே வாய்மையை நிலை நாட்டுவாய் - நல்
வாழ்வுக் கோர் எடுத்துக் காட்டாய் வாழ்வாய்
ஊக்கத்தால் உயர் செல்வ வாழ்வற்றைந் - இல்
வுலகத்தில் அழியாத புகழ் நாட்டுவாய்!

அன்பை....

பண்பு

பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும் - வாழ்விற்
பழக்கமும் வழக்கமும் நிலைபெறலால் என்றும்
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும் - மக்கள்
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

அன்பு கருளை இருக்கும் பரிவெலாம் - நல்ல
ஆஸ்ர குடிப்பிறப் பாதலால் மாந்தர்கள்
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும் - நல்ல
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும்;

உடம்பினால் மனிதரோப் பென்றால் - வெறுப்புறு
உடப்பண்பு ஒப்பதோ ஒப்பு? - இல்லை
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும் - தமிழ்ப்
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

தயன் நோக்கி நன்றிபுரிந்து - நல்ல
நயனுறு பண்புடை யாளரால் நிதநிதம்
பண்பினைக் காப்பாற்றல் வேண்டும் - மாந்தர்
பண்பினைக் காப்பாற்றல் வேண்டும்.

நகையும் இகழ்ச்சியும் தீயபகையுனும் - இங்கு
நல்லபன் புள்ளோர் அறிவர் எனவேநாம்
பண்பினைப் பாராட்ட வேண்டும் - என்றும்
பண்பினைப் பாராட்ட வேண்டும்.

பண்புடை மாந்தரால் உலகுநிலைத்தலால் - அதை
பாராட்டிக் கைக்கொள் டொழுகி உலகிலே
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் - நல்ல
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்;

அரம்போலும் கூர்மைய ரேஞும் - நல்ல
மரம்போல்வர் மக்கட்பண் பிள்ளா ரெனவே
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் - நாம்
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டு.

தற்பற்று ராகிநயயில் செய்யினும் - இங்கு
நல்லபன் பற்றிருக்கயவர், எனவே நாம்
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும் - உலகில்
பண்பினைக் காப்பாற்ற வேண்டும்;

நகையினில் வல்லார் அல்லார்கு ஞாலம் - நிதம்
நற்பகலாயினும் இருளேதான் ஆதலால்
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் - நல்ல
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்;

பண்பிலான் பெற்றபெரும் செல்வம் நன்மையுள்
பண்பெனைக் கூடிக்கூடிடலும் தீமை திரிபுறும்மாதலால்
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் - மக்கள்
பண்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்;

அநாகரீகப் பேண் ... !

கால்ச்சட்டை மேல்ச்சட்டை போட்ட நாகரீகக்
 கணவனைத் தெடுகிறோன்!
 காகம் பொருளும் சேர்த்த நாகரீகக்
 கணவனை நாடுகிறோன்!
 பால்கொடுத்துப் பிள்ளை வளர்க்கப் பயந்தவன்;
 பண்பினைச் சாடுகிறோன்!
 பாவம் பழிகளுக் கள்சாது நெறிதப்பிப்
 பாதை தவறுகிறோன்!
 கால்பிடித்துத் தொழில் செய்யும் உத்தியோகக்
 கணவனை நாடுகிறோன்!
 கருணை சற்று யில்லாது சினந்து
 கணவனைத் தூந்துகிறோன்!
 பால்வேட்டை யைத்தூண்டப் பாதையிற் பண்பற்று,
 பயமின்றிச் செல்லுகிறோன்!
 பண்பாளரைக் கண்டு பயந்து நடுங்கிப்
 பண்பையும் தூந்துகிறோன்!

சாறி உடுக்கப் பயந்து இடையினிற்
 சட்டையை மாட்டுகிறோன்,
 சஞ்சல மற்ற ஆடம்பர வாழ்வு
 தண்ணை விரும்புகிறோன்.
 காறி உமிழ்ந்து பண்பாளர் பழிக்கக்.....
 கணவீதி செல்லுகிறோன்.
 கண்ணுக்கும் உதட்டுக்கும் சாயங்கள் பூசிக்
 கவர்ச்சியை யூட்டுகிறோன்.
 மாறி மாறிப்பல கணவர்களைக் கூடி
 மறிமாடும் ஆகுகிறோன்.
 மாணம் இழந்தும் உயிர்வாழ் கிறுமிந்த
 மதியற்றவன் உலகில்!
 நாறிய உடலுக்குப் பெள்டர்களைப் பூசி
 நாற்றத்தைப் போக்குகிறோன்.
 நாகரீக மென்று வழிதப்பிப் பண்பற்று
 நஞ்சையும் உண்ணுகிறோன்.

இரவும் பகலும் “கிளப்கிளப்” பென்று
 துள்ளிக் கிளம்புகிறோன்.
 இனிய விருக்க இன்னத செய்து
 இழிவைமேற் கொள்ளுகிறோன்;
 கரவாது உண்ணும் பண்பினை விட்டவன்;
 கள்சத்தனம் செய்கிறோன்.
 கற்றை பிழந்து கண்டபடி வாழக்
 கற்றிவன் தேறுகிறோன்.
 இரவிலே விபக்சார வீதிதியிற் சென்று
 எவ்ரோடும் வாழுகிறோன்.
 இன்ப மின்பமென்று ஏங்குவோற் கெல்லாம்
 எடுத்து வழங்குகிறோன்:
 அரணை! சிவசிவா! ஆரிடம் சொல்வோயில்
 வலங்கோல் வாழ்க்கையினை?
 அநீதி அழிய.....அநாகரீகப் பெண்கள்
 அறத்தைமேற் கொள்ளாரோ?

பன்புள்ள பேண.....!

அங்குக்கு முதலிடம் தந்து தூயதல்ல
 ஆண்மையைத் தேடுகிறுள் - நல்
 வறிவையும் தொழிலையும் ஆராய்ந்து பாத்தவள்
 அநீசியைச் சாடுகிறுள்
 இன்பத்தை நாடி வழிதப்பிப் போகாது
 இழிவினை யோட்டுகிறுள் - தன்
 இதயத்தின் தூயமையால் வாய்மையைக் காத்தவள்
 என்னவியாங் கெய்துகிறுள்
 துண்பங்கள் கோடி வரினும் சகித்தவள்
 தொண்டுமேற் கொன்னுகிறுள் - கொடுத்
 துரோகம் புரிவோரைத் கற்றபெனும் தீயிலூல்
 கட்டுப் பொசுக்குகிறுள்;
 தன்பால் உள்ள பெரும் ஆற்றலால்
 சான்றேரூரைத் தந்துல காஞ்சிருள் - தமிழ்ச்
 சாதி செழிக்க பண்பினைக் காத்தவள்
 தூயமையைப் போற்றுகிறுள்.

உண்மையைத் தெய்வமாய் போற்றி மணதில்நல்
 ஹுறுதியை நாட்டுகிறுள் - இந்த
 உலகத்தில் இவ்வற வாழ்வை மேற்கொண்டு
 உயர்ந்தோரை யாக்குகிறுள்;
 வெண்மைக்கும் சருமைக்கும் பேதம் தெரியாது,
 விழித்தவள் சாகவில்லை - நல்ல
 ஸீரபுரு ஷரைத் தந்துல காஞ்சும்
 விவேகியாய் மாறுகிறுள்;
 பெண்மைக் கிலக்கண மாகி யுலகினில்ப்
 பெருந்தெய்வ மாதுகிறுள் - நல்ல
 பெரும் புகளும் நிலைக்கத் தமிழ்குலப்
 பெருமையைக் காட்டுகிறுள்;
 தன்மையுடைய சாந்த கொருபி யாய்த்
 தவத்தைமேற் கொன்னுகிறுள் - நல்ல
 சந்ததி தோன்றப் பிறந்த பண்புள்ளநற்த
 தாயேநமது தெய்வம்.

ஆயிர மாயிர மாண்டுகள் போயும்
 அழியாத் தமிழ் குலத்தில் - தெய்வ
 ஆற்றல் பெருகப் பிறந்தவள்தான் இவள்
 அன்பே உருவானவள்;
 தாயின் குணம் ஆற்றல் பின்னோக்கு முன்னெடுளைச்
 சாற்றினர் தமிழ்க்குலத்தோர் - நல்ல
 தாயின் கடமை தவறுப் பணியினால்
 சமூக மௌலாம் செழிக்கும்
 மாயும் மனித மரபினைக் காக்க
 வந்துதித்த குலத்தில் - உயர்
 மகிழை மிகுதமிழ்ப் பன்புடையாதர் போல்
 மற்றெங்கும் கண்டதில்லை
 வாயும் கையுமற்ற ஊமைகள் போல் மன்னைல்
 வாழுப் பிறந்தோமா? - கற்றை
 வலிந்து அழிக்கும் கொடுமையைப் பார்த்தும் தி
 வளர்க்கத் துணியோமா?

தமிழா! உண்டதான்.....!

பல்வளி

தமிழா! உண்டதான்! ஏன் உறக்கம்?
தன்னவம் எதற்கு? ஏன் தயக்கம்?

சரணங்கள்

பண்பா டழிய விடுகிண்றுய்!
பாவம் பெருகப் பார்க்கிண்றுய்!
கண்கெட அந்தியைக் காண்கிண்றுய்!
கண்கெட டவஞூய் இருக்கிண்றுய்!

தமிழா!

புண்பட உளத்தைச் சிதைக்கிண்றுய்!
புத்தியை இழந்து தவிக்கிண்றுய்!
மண்கெட தத்தை புரிகிண்றுய்!
மாற்றுன பெண்ணைக் கெடுக்கிண்றுய்!

தமிழா!

கலை கலாச்சாரம் அழிகிறது!
கற்புச் சிதைந்து ஒழிகிறது!
விலை மகன்போலத் திரிகிண்றுய்!
வேசியின் காலைப் பிடிக்கிண்றுய்!

தமிழா!

நிலை தடுமாறி இருக்கிண்றுய்!
நிம்மதி யற்று அலைகிண்றுய்!
தலையைக் கொய்யக் கொடுக்கிண்றுய்!
தன்மா உத்தை இளக்கிண்றுய்!

தமிழா! உண்டதான்! ஏன் உறக்கம்?
தன்னவம் எதற்கு? ஏன் தயக்கம்?

எானு நோக்கம்

இன்றைய நாகரீக உலகிலே எங்கள் தமிழர் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடுகள் நாளுக்கு நாள் சீரழிந்து பேரழிந்து சிதைவற்று வருகின்றன; இந்த ரீதியில் சென்றால்..... இகம் போற்றும் எம் தமிழர் நாகரீகம் இற்ற இறந்து மன்னேடு மன்னேடி விடுமென்பதுடன் தமிழ் மக்களிடமிருந்து பரிபூரணமாக விடைபெற்றுக்கொள்ளுமென்பது திணனம்.

எனவே.....

மரண வாயிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் எங்கள் கலை, கலாச்சாரப், பண்பாடுகளைப் பேணிப்பாதுகாத்துப் புத்துயிரளிப்பது ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களதும் உயர்ந்த பணியாகும்.

இப்பணியை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டே நாங்கள் கிழக்கிலங்களை தமிழர் கலாச்சார மன்ற'த்தை உருவாக்கினோம்.

நமது கலை, கலாச்சார, பண்பாடுகளை மறந்து அந்நியாரின் அலங்கோல நாகரீகங்களைத் தழுவி அலதித்தும் இன்றைய தமிழர்களுக்கு; பட்டி மன்றங்களை ஏற்படுத்தி கலியரங்கு, உணர்யரங்களை நடாத்தியும். நாடகங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள் மூலமாகவும் பண்டைத் தமிழர் நாகரீகச் சிறப்புகளை எடுத்து விளக்கி அண்ணவரை அழிவுப் பாதையில் இருந்து கரையேற்றி ஏருந்தமிழர் பண்பாட்டுடைக் கைக்கொள்ள வழி வகுத்துக் கொடுப்பதே எமது மன்றத்தின் நோக்கமாகும்;

எமது இந் நன்னேக்கம் ஈடைற எல்லாம் வங்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்;

இவ்வண்ணம்,

64/வி, வாவிக்கலை வீதி-1.

மட்டக்களப்பு.

25-10-74.

க. த. க. ம. சார்பில்

செ. சிவானந்தநேவள்
கௌரவ செயலாளர்.

உங்கள் அச்சு வேலைகளைப்
பூர்த்தி செய்ய
மலிவான, தெவிவான,
விரைவான அச்சு வேலை
சனுக்குச் சிறந்த இடம்
ராஜன் அச்சகம்!

புதிய எழுத்துக்களைக்கொண்டு
பலவர்ன அச்சு வேலைகளை
குறித்த நேரத்தில் சிறப்பாகச்
செய்து கொடுக்கும் ஒரே ஸ்தாபனம்
ராஜன் அச்சகம்!!
உங்கள் அச்சத் தேவைகளுக்கு
இன்றே நாடுங்கள்

ராஜன் அச்சகம்,
51, முனைத்தெரு,
மட்டக்களப்பு.